

SKUPINA ČEZ

Hlavní mediální partner

Za finanční podpory

Hostitelé

Pořadatelé

Festivalový deník vydává a tiskne Anifilm jako příležitostnou tiskovinu k festivalu Anifilm 2015.

Autoři textů: Malvína Toupalová, Miroslava Janičatová, Midhat „Ajan“ Ajanović
Korektury: Jaroslav Balvín
Překlady: Lukáš Wicha
Komiks: Jan Saska
Design: Jan Šimsa

Tisk Festivalového deníku zajišťují stroje EPSON RIPS. IT vybavení festivalu zajišťuje ARGON systems Třeboň.

Už známe vítěze

Na včerejším slavnostním zakončení festivalu jsme se dozvěděli, kdo si z letošního Anifilmu odnese ceny. V kategorii celovečerních filmů pro dospělé překvapivě zvítězil španělský plastelínový film *Posedlý* režiséra Sama Conflictiva. Porota ve složení Andrea Martignoni, Bastien Dubois a Nancy Phelps se rozhodla cenu udělit „za uctivé zpracování pocty velkým klasickým filmům. Cenu udělujeme filmu, který dostává všemu, co slibuje, a u nějž se diváci zaručeně skvěle pobaví.“ Zvláštní uznání pak získaly americko-lotyšské *Šutry v kapsách*. Kategorii celovečerních filmů pro děti pak suverénně vyhrál poutavý *Příběh o princezně Kaguje*, jehož režisérem je Isao Takahata. Porota se rozhodla udělit hlavní cenu tomuto snímku za jeho lyrickou krásu, která divákům zcela učaruje. „Princezna Kaguja nás naprosto vtáhla do svého vizuálně úchvatného světa, jímž se prolínal dokonalý hudební doprovod,“ uvedli porotci. Zvláštní uznání pak získala *Píseň moře* režiséra Tomma Moora.

V kategoriích pro krátký a studentský film rozhodovali porotci Michèle Cournoyer, Lukáš Skalník a Niki Lindroth von Bahr. Ti se rozhodli ocenit krátký film *Svět zítřka* režiséra Dona Hertzfeldta. Porota se shodla jednoznačně. Tato předpověď nejspíše budoucnosti, odvyprávěná se sofistikovaným humorem a minimalistickým designem, připadala po-

rotcům opravdu osvěžující. Okouzil je také uchvacující vědecko-fantastický výlet viděný očima dítěte. Zvláštní uznání pak získal český film Vojtěcha Kisse *Anatomie pavouka*. Mezi studenty zvítězila *Širší perspektiva*. Porota si zamílovala integraci postav do skutečných prostředí a kombinaci 2D maleb a 3D stop-motion animace. Zvláštní uznání pak získal čínský snímek *Jídlo*, jehož autorkou je Siqi Song.

V kategorii nenarativních filmů s přehledem zvítězil snímek *Fuga pro violoncello, trumpetu a krajinu*, který natočil polský režisér Jerzy Kucia, a zvláštní uznání dostal estonský *Fok Nabo Distorio*. Mezi videoklipy pak zvítězil Tomek Ducki s klipem *Zhu: Paradise Awaits*. V těchto kategoriích rozhodovali porotci Anna Ida Orosz, Lou Sanitřáková a Maroš Brojo. Vítězům gratulujeme!

Posedlý (režie: Sam Conflictivos)

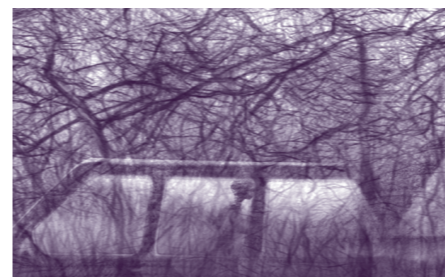

Tipy na dnešní den

Anifilm sice končí, ale stále je na co se jít podívat. Ve 12.30 v Divadle J. K. Tyla promítáme například výběr **Virtuózka animace i režie** jako poctu Vlastě Pospíšilové, které Anifilm předal cenu za celoživotní dílo.

Stále ještě běží projekce ze série **Artyčok TV uvádí**, a to po celý den v prvním patře Staré radnice. Vidět můžete **Chrám peněz**, **Rozhovory o zvuku** a **Výběr**.

V 16.00 v kině Světozor můžete vidět Mezinárodní soutěž nenarativních, experimentálních a hraničních forem animace, která patří mezi nové soutěžní kategorie.

Fuga pro violoncello, trumpetu a krajinu (režie: Jerzy Kucia)

Kino Světozor

- 09.30** Příběh o princezně Kaguje (Mezinárodní soutěž celovečerních filmů pro děti, režie Isao Takahata, Japonsko 2013, 137 min)
- 12.00** Vítězný celovečerní film pro děti
- 14.00** Švédský animovaný dokument
- 16.00** Mezinárodní soutěž nenarativních, experimentálních a hraničních forem animace

Divadlo J. K. Tyla

- 09.30** 25 let české animované reklamy
- 11.00** Krátký film A
- 12.30** Virtuózka animace i režie (Pocta Vlastě Pospíšilové)
- 14.00** Vítězné filmy Anifilmu 2015

Loutkové divadlo

- 08.30** Večerníček 50: Nové nej...
- 10.30** Vlasta a Kuťáci (Pocta Vlastě Pospíšilové)
- 12.30** Studentský film C
- 14.30** Škatuláci (Graham Annable, Anthony Stacchi, USA 2014, 97 min)

Stáhněte si do svého chytrého telefonu festivalovou aplikaci Anifilm 06 a sledujte program i novinky kdykoliv a kdekoliv!

Je to prostě posedlost

Slavná česká režisérka a animátorka Vlasta Pospíšilová oslavila letos osmdesáté narozeniny a na Anifilmu převzala Cenu za celoživotní dílo. Jako zajímavost otiskujeme ukázkou z rozhovoru z roku 1983, který pro Film a dobu připravila Miroslava Humplíková.

Když se točil *Sen noci svatojánské*, vyhlásilo studio konkurz na animátory. Jak vypadal u Trnky takový konkurz?

Bylo nás tam mnohem víc, ale vzali nás pět. Měli jsme udělat nějakou etudu s loutkou, tenkrát točil Makovec *Ztracenou vartu*. Tak jsme měli rozhábat jednoho vojáčka, jak vartuje. Pak nám dal tři loutky, byly to Trnkovy loutky, které jsou dnes tak vzácné. Měli jsme s nimi vyjádřit pocity – pietu, boj a radost. Já jsem byla z lidí, co se do studia hlásili, nejmladší.

Vzpomenete si teď někdy při práci na Jiřího Trnku?

Nedělám vlastně nic jiného, než že na něj vzpomínám. Strašně jsem ho obdivovala. Kameraman mu zasvětloval scénu, on přišel a čekal a okolo něho a za ním stál s úctou zástup lidí, kteří koukali, jak tvoří. Byli to lidé nejen ze studia, ale i odjinud. Pro mne byl největší osobností, která poznamenala můj život. Šla z něho tvůrčí i osobní síla. Prostě k němu každý musel zaujmout stanovisko.

Jaký typ loutek se vám líbí?

Rozhodně Trnkovy, oklasifikujete je prostě hned, jak si je postavíte na záběr, loutka se nesmůže ani nemračit, ale jak s ní hnete, hned vyjadřuje nějaký pocit. Trnka třeba taky neměl pro jednu figurku dvě hlavy. Dnes je zvykem dělat několik hlav s několika výrazy. U Trnky záleželo na hře, na animaci. Vždyť přece i Bajaja měl jednu hlavu a natočil se s ním celý film.

Jste trpělivá?

Trpělivá! V občanském životě vůbec ne. Ale v práci musím. A nedělá mi to potíže. Mám to jako nemoc, ale nemohla bych bez toho být. Animátor může udělat všechno. Může být malým dítětem, mrakem, vodou, papouškem, čarou, může cokoliv. Jsem už taková, jsem nervózní, mám pořád problémy. Ale přijdu do studia, a to si hned zpívám a je mi fajn a jsem sebevědomý člověk. Je to prostě posedlost.

Foto: Jan Hromádka

O letošní znělce

Autorem letošního festivalového vizuálu je David Pucherna, režisérem znělky pak Martin Živocký. A jak znělka vznikala? Ze všeho nejdříve vzniklo logo, koncipované jako skládačka. Námětem znělky se pak stal nápad s poletujícími objekty – částmi loga Třeboně, které se na konci složí v logo Anifilmu. Martin Živocký poté přišel s nápadem, že objekty budou svítit a že se celá znělka bude odehrávat v noci.

Pak bylo třeba vymyslet, jak tento nápad technicky provést. Protože se práce s nočními záběry ukázala být problematická, zvolil nakonec režisér jinou metodu. Třeboňské ulice nafotil za denního světla a tyto foto-

grafie převedl v počítači pomocí metody 3D camera mappingu do trojrozměrných modelů. Pak je mohl podle libosti „osvětlovat“ nebo do nich například přidávat mlhu. Do takto připravených trojrozměrných modelů ulic pak vložil svítící objekty a naanimoval jejich pohyb.

Během této práce Martin Živocký od samého začátku komunikoval s muzikantem Norbim Kovacsem, který je autorem hudby, a společně ladili propojení obrazu s hudbou. Práce na znělce nakonec trvala asi čtyři měsíce a výsledek můžete vidět před každou festivalovou projekcí.

Příběh o princezně Kaguje
(režie: Isao Takahata)

100 let švédské animace: Animadoc, komiksové filmy a švédská animace dnes

Průlomovým filmem studia Filmtecknar-na je *Revolver* (1993). Tato tragikomédie o plynutí času sestává z několika kratších animací, zkombinovaných do jakési hudební koláže. Koláž můžeme pozorovat i v dalších Odellových filmech. Nejzajímavějším z nich je patrně *Nikdy jako poprvé!* (2005) založený na rozhovorech s lidmi, kteří popisují své „poprvé“. Film se stal obrovským mezinárodním hitem a odnesl si například cenu z Berlinale. I ve svých dalších projektech *Lži* (*Lögner*, 2008) a *Tussilago* (*Tussilago*, 2010) Odell pokračoval se zpracováváním skutečných lidských zážitků.

Vedle animovaných filmů pro děti a dokumentů lze ve švédské animaci po osmdesá-

tých letech minulého století vyčlenit ještě jeden umělecký směr. Můžeme zde pozorovat vliv moderních švédských komiksů pro dospělé. Animované seriály a filmy jsou rozmanité, osobní, poněkud temnější a pesimističtější. K tomuto směru patří dlouhá řada autorů jako např. Hakan Westford, Annika Giannini, Joan Rubin či Max Andersson, pravděpodobně nejvýraznější postava tohoto žánru. Pro jeho díla je typický temný a děsivý přístup, inspirovaný surrealistickými díly Jana Švankmajera.

První desetiletí tohoto století se však ve švédské animaci nese ve znamení jakési malé renesance. Mezi mladé animátory, kteří se prosadili, patří například Johannes

Nyholm. Už jeho první profesionální film, *Loutkový kluk* (2007), získal snad nejvíce cen ze všech švédských filmů. Dalším úspěchem byl film *Las Palmas* (2011), kde Nyholm zkombinoval živé záběry své roční dcery s loutkami v odpovídajícím měřítku.

Dalšími autory, kteří stojí za zmínku, je například rodák z Göteborgu Jacob Ståhlhammar, který svými hravými 2D filmy v rytmu jazzu bojuje proti převaze 3D animace, a Niki Lindroth von Bahr, pravděpodobně nejlepší loutková animátorka ve Švédsku, jejíž nápadité a detailní filmy vás doslova vtáhnou.

Midhat „Ajan“ Ajanović

Festivalový deník
Neděle 10. 5. 2015

Kam s dětmi

Anifilm dnes končí, ale promítáme ještě několik programů pro nejmenší diváky. V 9.30 to bude japonská pohádka *Příběh o princezně Kaguje*. Následovat bude projekce celovečerního dětského snímku, který v této kategorii zvítězil, což je opět *Příběh o princezně Kaguje*. V Loutkovém divadle promítáme ráno večerníčkový výběr *Nové nej...*, který zahrnuje *Kanafáska*, *Krysáky* nebo třeba *Králika Fialu*. V 10.30 je pak vystřídají oblíbení hrdinové Pat a Mat ze seriálu *A je to!* A na úplný závěr festivalu se děti budou moct podívat na *Škatuláky*.